

{ אז נדברו }

פרשת כי תבא תשפ"ב | לסדר: "ישמע ד' את קולנו" | גליון מס': 574

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאני

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס
(ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

האם הקב"ה בורר פסולת מתוך אוכל או הפוך??

היה צעיר אחד נושר שירד מהדרך... וכששאלו אותו על היחס של אבא שלו הוא התבטא ואמר:

כשהייתי דתי אבא שלי היה סופר את העבירות שלי!!!

ואילו עכשיו, הוא סופר את המצוות שלי!!!

כמה שהמשפט הזה עגום... אבל כולנו מבינים שזה נכון... זה נכון בייחס אלינו!!! סו"ס אנחנו בני אדם ואנחנו פוגשים בעיקר את החרג והשונה... כשהכל טוב אנחנו רואים בעיקר את החסרונות של הפה ושם... ואילו כשהכל שחור... אתה נאחז בכל דבר חיובי... אז זהו שאצל בורא עולם זה עובד קצת... קצת אחרת... סו"ס "לא מחשבתי מחשבותיכם" אתה מבין לבד שבורא עולם לא מושפע מתנאים סביבתיים... **אבא שבשמים מאז ומעולם ספר רק את המצוות שלי!!!**

אבא שבשמים מאז ומעולם השתעשע רק עם הזכויות שלי...

רק מה?? סו"ס יש גם את השטן והיצר הרע... והוא!! הוא כן סופר רק את העבירות שלי... והוא גם עקבי... הוא תמיד ספר רק את העבירות שלי... והוא באמת לא נחמד!! ולמען האמת זו הסיבה שלפעמים אנחנו זעים באי נוחות בחודש אלול... כן... יש פה מישהו שסופר את העבירות שלנו... אבל ההההלו... אל תתבלבל... זה לא אבא שבשמים... זה הוא... השטן!!! זה הוא מהבין הזמנים אב... זה הוא שעשה לנו כף חיים בחופש הגדול... הוא קצת סופר את העבירות שלנו... אבל בדיוק בשביל זה יש לנו את חודש אלול ש"חביאנו צל ידו תחת כנפי השכינה חן יחון כי יבחון לב עקוב להכינה..." והוא סופר את המצוות שלי... והוא יתברך בסה"כ רוצה לספור עוד קצת מצוות... כי הוא מבין שזה יכול לקדם שם את העניינים... סו"ס לקל עורך דין... בר"ה הרבש"ע נהיה עורך דין!! והוא ית' עומד מול השטן... ולצורך העניין הוא צריך עוד כמה זכויות שלנו... אז הנה!! זו העבודה שלנו בימים אלו... לעזור לעורך דין... מול השטן של בין הזמנים...

בהלכות בורר יש הבדל בין שבת ליום טוב...

בשבת מותר לברור רק אוכל מתוך פסולת... ואילו ביום טוב תלוי מה יש יותר... אם יש יותר פסולת... אז בורר אוכל מתוך פסולת... אבל אם יש אוכל יותר מפסולת אז עדיף לברור פסולת מתוך אוכל (כלומר: מה שפחות טריחא...) כן... יום טוב זה העולם שלנו!!! (ישראל מקדשים את הזמנים) זו ההסתכלות שלנו... בהסתכלות שלנו בוררים את המעט מתוך ההרבה... כשהוא היה חרדי אבא שלו ספר את העבירות... ברר לו את הפסולת מתוך האוכל... ועכשיו כשהוא ירד מהדרך... אבא שלו נאלץ לברור פסולת מתוך אוכל... ככה זה ביום טוב... אבל כשמדובר בשבת קודש!! כשמדובר בספירה וברירה של רבש"ע... כאן לא משנה מה מעט ומה הרבה... הרבש"ע סופר רק אוכל מתוך פסולת!!! ה' מחפש ומייחל למצא רק את הדברים טובים... וב"ה יש לנו הרבה זכויות... אפילו ריקנין שבך מלאים מצוות כרימון... ואבא שבשמים לא מתעייף מלברור עוד אוכל מתוך פסולת ועוד... בשביל זה אנו פה!!! אנחנו נתפוס את עצמנו לידיים... אנחנו נחליט לברור פסולת מתוך אוכל... לנו מותר!!! אני אתמקד במה שאני צריך לתקן... לא כי אני פסימי ורואה רק שלילי... אדרבה... אני רוצה לנקות את השטח... אני רוצה שה' יבא וימצא רק זכויות... אל דאגה... גם כשה' ימצא רק זכויות... הוא גם יספור אותם! וסופר ומונה ותזכור כל הנשכחות...

יש פה עוד נקודה חשובה שצריך לדעת אותה: כשאני יושב כעת שעתיים רצופות בסדר א' וב"ה לומד... אצלי זה כבר לגיטימי... זה מובן מאליו... אני כבר לא מתרגש משעתיים רצופות שאני לומד... (אם כבר אני סופר את השעתיים בטלה שהיו לי היום... ואני אוכל את הלב על זה) אז זה!!! אבא שבשמים רואה את הדברים בצורה אחרת!!! הוא לא רק סופר ומונה... אלא הוא גם **ותזכור כל הנשכחות**... תוך כדי שהוא סופר ומונה הוא זוכר שלפני כמה שנים זה היה לי כ"כ קשה לשבת שעתיים וללמוד... הוא זוכר שפעם ירקתי דם בשביל להגיע להישג רוחני שכזה... אז נכון שהיום זה מובן מאליו... אבל למי?? ליו!! לי זה מובן מאליו... אני כבר לא סופר את זה... אז למדתי עוד שעתיים... נו... אבל אצל אבא שבשמים הסופר ומונה הוא בשילוב ותזכור כל הנשכחות... היום אני כבר אוזח ברמה רוחנית אחרת לגמרי... אני מצפה מעצמי להרבה יותר... אני מאוכזב מעצמי שאני לא מספיק ממשיך להתקדם... אני מנסה לספור הישגיים חדשים בשנה האחרונה ולא מצליח... אבל אבא שבשמים הוא סופר ומונה ותזכור כל הנשכחות... ההישגים שכבר רשמתי לעצמי מלפני עשר שנים ואני כבר ממזמן לא "סופר" אותם כהישג... הרי הוא יתברך ממשיך... ממשיך לספור אותם... כן... לא מחשבתי מחשבותיכם... הרבש"ע לא מחכה לילד נושר כדי לספור את המצוות שלו... הוא גם יודע לספור זכויות של הילד החרוץ והטוב...

ותדע לך שזה נותן המון כח!!! כי היום למפרע אני קולט... שהמלחמות שנלחמתי לפני עשרים שנה להישאר חרדי ולהתפלל שלוש תפילות ביום... או להצליח לשבת מול הגמ' במשך שעה רצוף... עברו מאז 20 שנה ומאז הספקתי להתקדם... אבל את הרבש"ע זה לא מעניין שהתקדמתי... **תכל'ס זה דופק כל שנה מחדש!!!** ה' סופר כל שנה מחדש כל שעת לימוד שלי... ה' סופר כל שנה מחדש את זה שאני מתנהג כמו יהודי... ה' גם סופר כל שנה מחדש את המינימום ידישקייט שלי... הוי... רבש"ע... למה אתה נשאר שם? מאז הספקתי להתקדם? אני כבר ממזמן לא סופר את זה... **אז זה!!! וסופר ומונה ותזכור כל הנשכחות**... אם הייתי יודע לפני עשרים שנה שאני אמנם עובד קשה... אבל ה' הולך לספור לי את זה כל שנה מחדש אני חושב שהיה לי יותר כח... אם נדע שכל חיזוק בצניעות וכל מאבק פנימי שהולך קשה... אם נדע שה' הולך לספור לנו את זה ולהתייחס לזה גם בעוד חמישים שנה... אני חושב שזה נותן כח... סו"ס אני רוצה שיהיה לרבש"ע מה לספור... בא... תכניס קצת לחשבון...

לפעמים צריך לדעת גם להיות מודרניים - לצורך העניין...

כבר בשמיטה הקודמת... כשהגיע השלב של פרוזבול וכו'... תמיד ניקרה בי קושיה פשוטה... ובא נשמע מה יש לכם לומר את זה... (אני מבהיר מראש: השאלה למייעשה לא מתחילה... כי היא קצת נובעת מבורות... אבל עזוב... אל תצמד לפרטים ההלכתיים... יותר לרוח הדברים) ובכן: השאלה שלי הייתה: **מה ההבדל בין היתר מכירה לבין פרוזבול?** תמיד הכניסו לי בראש שהיתר מכירה זה לא ראוי!! למה??? כי היתר מכירה זה הרי סוג של קומבינה... סוג של התחכמות... יש כאן בן אדם שלא מתאים לו ציווי התורה... ה' מצווה אותו שיפקיר את השדה והוא לא!!! לא רוצה... לא מעוניין!!! לכן מה הוא עושה?? הוא עושה קומבינה... הוא מגיע עם כביש עוקף שנקרא היתר מכירה וככה הוא מצליח להמשיך להפעיל את השדה בשמיטה כמו בכל שנה... נכון זה צורם לנו?? זה נראה כביש עוקף!! (גם אם יש מחלוקת סביב היתר מכירה... כל הויכוח האם זה תכלס חל או לא חל... אבל זה שלא ראוי לחקלאי לעשות כך... על זה אף אחד לא חולק.) והנה... מגיע שמיטת כספים... והלל הזקן לכאורה עושה את אותו דבר בדיוק... התורה אומרת שיש שמיטת כספים שזה אומר שכל מי שחייב כסף... אויס... הוא לא חייב!!! ואז מגיע הלל הזקן שמסיבות מסוימות הרעיון של שמיטת כספים לא מסתדר... ולכן מה הוא עושה?? כביש עוקף... מוסרים את כל השטרות לבי"ד ותכלס... אף חוב לא הושמט... עסקים כרגיל...

נו... אם ככה: מה ההבדל בין היתר מכירה לבין פרוזבול?

עכשיו שוב: אתה מבין לבד... שאני לא מדבר פה מההיבט ההלכתי היבש... כי זה באמת שתי סוגיות שונות... אני כעת מדבר נטו מצד ההיבט ההשקפתי... שהיתר מכירה זה פאסט נישט!!! זה כביש עוקף!! ואנחנו לא אוהבים פוילשטיק ביהדות... נו... אז אם ככה... למה פרוזבול זה כן בסדר?? למה פרוזבול זה לא כביש עוקף רצון התורה??

אז יש לי תשובה... (האמת היא שהתוכוח איתי... זכותך לחלוק... אדרבה, נשמח לשמוע)

שמע סיפור: כשהייתי ילד גדול... כבר קרוב לגיל בר מצוה... אבא שלי רצה ללמוד איתי ואני לא כ"כ ששתי ללמוד... אז כל פעם שהוא רצה ללמוד חיפשתי תירוצים שלא לבא ללמוד איתו... כל פעם תירוצי אחר... ואז יום אחד אבא שלי נתן לי שיחת מוסר... אין כזה דבר... נגמרו התירוצים... צריך לשבת וללמוד בלי לחפש תירוצים למה לא... אחרי יומיים הגיע שבת קודש... הסתיימה הסעודה... רצתי מהר לעסוק בתורה בעמל וביגיעה... (עוד מעט תבין למה...) אבא שלי קורא לי מהסלון: בא תעזור לאמא להוריד מהשלחן... עניתי לו באושר ובשמחה: אבא... אני מצטער מאוד... אני לא יכול בשום אופן... מה יש?? אני באמצע ללמוד... אני באמצע שטייגן!!! אבא שלי נזף בי: לא לא... זה בסדר!! אתה כעת פטור מללמוד!!! כעת תוריד מהשלחן ותפסיק לחפש תירוצים... אני מצידו התפלאתי... רק שלושם אבא נתן לי שיחת מוסר שצריך ללמוד וללמוד בלי תירוצים... לא לחפש תירוצים מתחת הריצפה למה לסגור את הגמ'... והנה... אני עכשיו יושב מול הגמ'... ואבא שלי בכבודו ובעצמו קורא לי להוריד מהשלחן ומה הוא אומר ליי? אתה כעת פטור מללמוד... כי כעת צריך להוריד מהשלחן... מה קרה שפתאום מותר למצא תירוצים?? הרי תסכים איתי שאם לפני יומיים הייתי בורח לו מהלימוד והייתי אומר שאני לא רוצה ללמוד כי אני צריך לעזור לאמא... הוא היה אומר לי שזה תירוצים... אז למה עכשיו פתאום מותר לו להשתמש בתירוצי הזה בשביל להוציא אותי מהלימוד?? **נו... מה התשובה???** תלוי!!! כשאני מחפש תירוצים לא ללמוד... כאן אבא שלי נזף בי... תפסיק עם התירוצים... אבל כשאני משתמש בלימוד עצמו בתור תירוצי למה לא לעזור... כאן אבא שלי פתאום עוזר לי למצא תירוצי **שלא** ללמוד כדי **שלא** יהיה לי תירוצי למה לא לעזור... הבנת??

בעבודת ה' צריך בדרך כלל לנקוט בפרומקייט... אבל לפעמים נכון דווקא להיות מודרניים!! כשמישהו מחפש תירוצים איך לחמוק מהידישקייט... פה צריך להיות פרומער ללא פשרות... ההלו... תפסיק לחפש תירוצים... תפסיק לעשות פוילשטיק... שמיטה זה שמיטה ותפסיק להתחמק... אבל כשמישהו לוקח את התורה בעצמה ומשתמש בה בתור תירוצי!!! תקשיב... אני לא יכול לעזור בבית כי אני לומד תורה... פה אבא שלי נהיה מודרני לצורך העניין... זה בסדר... אני פטור אותך מהמצווה... זה בסדר... אתה יכול ללכת לעזור לאמא...

אותו סיפור כאן! יהודי שרוצה לחמוק משמיטה... כאן אנחנו מגיעים אליו בשם הידישקייט ואנחנו אומרים לו: ר' ייד... אין חכמות... אין התחכמויות... אין תירוצים... שמיטה זה שמיטה, **אבל!! בשמיטת כספים הסיפור הוא הפוך...** יש מצוה וחיוב גמור: אם כסף תלווה את עמי!!! יש פה יהודי עשיר שחייב להלוות לעניים בשעת דוחקם... זה לא קל... ידידנו לא כ"כ אוהב להלוות לאנשים... אבל בשנים כתקנם אין לו ברירה... אין לו תירוצי... אבל קרבה שנת השמיטה... פה ס"ס הוא מצא תירוצי... תקשיב... אני לא יודע אם יחזירו לי... אני מפחד שאני אאבד את הכסף... אוה... יש פה יהודי שמשתמש בשמיטת כספים כדי לעבור על "השומר לך פן יהיה דבר"... פה הלל הזקן לובש בגדי פוילשטיק... זה בסדר... אני אארגן לך פטור משמיטת כספים!!! בשביל מה? בשביל שתפסיק לחמוק ממצוות הלוואה... זה כמו אבא שלי... שכשרציתי להתחמק מלעזור לאמא שלי בשם התורה פתאום אבא שלי נהיה מודרני... זה בסדר... ארגנתי לך פטור... רץ כעת תעזור לאמא...

פה שיהודי מנסה לחמוק מחיוב הלוואה... בשם שמיטת כספים... פה הלל הזקן מארגן לו פרוזבול... מארגן לו פטור!!! זה לא מגיע בתור פטור... זה מגיע בתור סילוק של תירוצי... אתה פטור משמיטת כספים... ולכן אין לך כבר תירוצי לחמוק ממצוות הלוואה...

כלפי מה הדברים אמורים???

עובד ה' צריך לדעת לפעמים לתפוס דווקא את אומנות המודרני!!! את מלאכת הפוילשטיק... לדוגמא: כשזה מגיע למחלוקת... וכידוע: במחלוקת הכל לשם שמים... פה צריך להיות טיפה מודרניים... עזוב עזוב... אני אארגן לך פטור מהלשם שמים הזה... אשתו של און פל פתאום נהיית מודרנית לצורך העניין... לפעמים היצר הרע לובש שמונה בגדים... והדרך היחידה איך להתערר ממנו... זה לארגן פטור והתחמקות אלגנטית מכל מיני "מצוות" שהיצר הרע מנסה "ליזכות" אותנו בהם... ראש השנה מתקרב וחלק בלתי נפקד מהחשבון הנפש שלנו צריך להיות גם בייחס לכל מיני "מצוות גדולות" שיתכן והדבר הנכון ביותר זה למצא להם פטור!!! כל מיני מצוות שמשרתות את המידות רעות שלנו שיתכן שצריך לכבד אחרים לקיים אותם... עכשיו: מה יקרה אם יבא המודרני התורן ויחגוג על המאמר הזה?? שיבא... נטפל בו... על זה נאמר: הלב יודע אם לעקל אם לעקלקלות... בסופו של דבר ויראת מאלוקך אני ה'!!!

גם השנה יצאה לאור מהדורה נוספת של החוברת המבוקשת לנשים (שיצאה בשנים האחרונות) העוסקת בתפקידן הרוחני בראש השנה, הרחק מבית הכנסת ומהאווירה של התפילות וימים הנוראים

שם החוברת:

"והיא תהלתך"

ניתן להשיג במוקדי המכירה של גיליון זה. לברור ולהזמנת כמות:

052-7683095

055-6728458

מה בחוברת???

- כיצד ניתן להרגיש את אורית הימים הנוראים והתפילות הרחק מבית הכנסת... מתוך המטבח, וההתעסקות עם הילדים וכדו'...
- למה נשים פטורות מתקיעת שופר, וכי היתקע שופר בעיר ורק הגברים יחרדו??
- למה דוד המלך מקנא בעוה"ב הבטוח של הנשים בו בזמן שבעוה"ב שלו הוא מסופק?
- והיא תהלתך - המקצרות בתפילתן ומוטבחות בישועתן!!
- אילו קבלות מומלץ לנשות ישראל (לא) לקבל על עצמן... [מאמר חדש מהשנה]

ותשובה... - ניתן לקנות את הספר "וימאן" העוסק בנושא התשובה, הדרכה מעשית של תשובה הנדרשת בימינו.

ותפילה... ניתן לקנות ספר **אהבתי**, העוסק בענייני התפילה, יצירת קשר, ופתיחות רגשית מול אבינו שבשמים.

כמו כן את הספר **ואהבתי** - העוסק בהמלכת ד' בחיינו, במקומות בסה אנו צריכים לקבל את רצונו באהבה והכנעה.

ניתן להשיג במוקדי המכירה הרגילים

שתי עצות טובות לקבלות לקראת יום הדין.

טיפים לקבלות לראש השנה... בא נתחיל מפרקטיקה!!! אחת הבעיות העיקריות של הקבלות שלנו שהם פשוט לא מחזיקות מעמד!!! אתה מקבל על עצמך משהו... ואיכשהו זה נאבד בתהום הנשיה... אולי כשמפרקים את הסכך זה כנראה נכנס בטעות יחד עם הקיינעס לתוך העטיפה ושם תם ונשלם... תכל"ס... מה עושים כדי לשמר את הקבלות שקבלתי על עצמי בימים הנוראים??

אז הנה... מכל מלמדי השכלתי... יש לאחרונה שיטת תחזוקה חדשה שהוכיחה את עצמה: שיטה שנקראת **הבטחתי לפרסם!!!** יש כל מיני סגולות שצוברות תאוצה ומיום ליום יותר ויותר אנשים עושים אותה... מה סוד הקסם של סגולה שממשיכה כל הזמן להיות בכותרות??

שחלק בלתי נפרד מהסגולה זה **"הבטחתי לפרסם..."** עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש ונושעתי **והבטחתי לפרסם...** הלכתי לקבר פלוני שני חמישי ושני... נושעתי... **הבטחתי לפרסם...**

ואני בהתחלה בתמימות לא הצלחתי להבין: מילא יש לך סגולה... נו... אני לא מתווכח... מה אני מבין... אבל ה"הבטחתי לפרסם" הזה... מה זה הקשקוש הזה?? ממתי חלויית של סגולה תלוי בדינא ד"הבטחתי לפרסם"? מה התשובה?? **זה כבר עניין של תחזוקה!!!** יש לנו פה סגולה שמי שעושה אותה מקבל ישועות... אבל רגע... הסגולה צריכה גם תחזוקה... מי יתחזק אותה... בשביל זה חלק בלתי נפרד מהסגולה זה ה"הבטחתי לפרסם..." (זה על משקל ה"קלבון" במחצית השקל ודו"ק) כל אחד שעשה את הסגולה ונושע... בשביל להשלים את הפרוטוקול של הסגולה צריך גם לשלם דמי תחזוקה... איך?? הבטחתי לפרסם... ובאמת זה עובד!!! בזכות המודעות האלו שנתלות לנו בפתח של המקווה... הסגולה מתחזקת... היא ממשיכה להיות בכותרת ולא יורדת מסדר היום... (עכשיו... מה העניין להשאיר סגולה בכותרות? זה כבר עוד עניין... בא נשאיר את זה פתוח) **אבל אנחנו לזכרנו ניקח את זה לעצמנו...** קבלת על עצמך קבלה בראש השנה!!! קבלה זה לא מספיק... סו"ס אל תשכח שקבלה זה משהו תובעני... הסיכוי שלה להישאר אצלך בכותרות שואף לאפס... אתה חייב לדאוג מראש **לתחזוקה!!!** פה כבר צריך את היצירתיות שלך... תחזוקה זה משהו שצריך תחכום מיוחד לדעת איך עושים אותו...) אני יכול להגיד לך שקופות הצדקה מומחים בזה... איך לתחזק את התורמים שלהם... (מה שבטוח זה צריך להיות סוג של עקשנות!!! לדוגמא: נניח קבלת על עצמך חיזוק בברכת המזון... אתה כבר עכשיו!!! מסמן לעצמך כמה תאריכים במחצית השנה הקרובה... יום מיוחד שבו אתה מרענן את הקבלה... ביום הזה אתה תעשה משהו מיוחד... אם זה טיול קטן (ואם אתה איש מסעדות אז שיהיה כך...) (מה שבטוח... תעשה מהיום הזה משהו מיוחד!!! זה יהיה משהו דרמטי שביום הזה גולת הכותרת שאנחנו מרעננים שוב את הקבלה... ואתה כבר עכשיו רושם את זה

בלוח שנה החדש!!! אתה רושם את התאריך. נניח י"ג בחשוון, וכן בסליו... וכן בטבת... וכן הלאה...

אבל רגע!!! זה לא בחינם... אתה מראש מתנה שריענן הקבלה תהיה בהתאם לביצוע שלה!! כלומר: אם מר"ה ועד י"ג בחשוון יש 43 יום... צריך לכה"פ 25 יום (משהו כמה שני שליש) לבצע את הקבלה... הנה לך מדגם של תחזוקה!!! אנחנו מדברים פה על תחנת ריענון בתאריך לא רחוק... שעד אז אתה צריך למסור דין וחשבון לעצמך האם אתה עדיין בקטע... (ואם ירדתי מהקבלה... אני גם יורד מהתאריך הזה... הטיול המדובר ירד מהפרק... בלי משחקים) עכשיו!!! אם אתה כבר נשוי... ומדובר בסוג של קבלה שגם בני הבית יכולים להיות שותפים פעילים בה... זה ליגה אחרת לגמרי!!! כי אז גם אם תרצה לרדת מזה... זה יהיה אל חזור... יהיה פה משהו שלא יתן לך כ"כ מהר לרדת מזה... ואם ככה זה במי שנשוי... אז כשמדובר בבחור ישיבה זה אולי טיפה יותר קשה... סו"ס הכל בינך לבין עצמך... אבל בינינו... אם יש לך את הנתונים... הייתי ממליץ לך בחום לעשות קבלה משותפת עם שנים שלושה חברים טובים שיש ביניכם מכנה משותף רוחני... לקבל קבלה משותפת בדיבוק חברים ואם נעמוד בזה אז הנה... יש לנו כבר תאריך מיוחד שאנחנו נציין אותו באיזשהו צורה... אז נניח שאתם קבוצה טובה של מתמידים... תחליטו ביניכם לבין עצמכם על חיזוק נניח להגיע ברבע שעה הראשונה של הסדר... ואם אתם חברי חדר מהסוג שיותר מוכר לי... מאלו שמתמודדים עם קימה "קצת" מאוחרת... אז יאלה... בא תחליטו לקראת ר"ה... אנחנו מקבלים על עצמנו חיזוק! עד תאריך פלוני... כולנו עושים השתדלות ארבעה ימים בשבוע לקום לא יאוחר משעה... אם עשינו את זה אנחנו כבר מסמנים לעצמנו תאריך באמצע חשוון... יום של גיבוש!!! יום של תחנת ריענון... (ותאמינו לי: תעשו את זה בתיאום מלא עם אחד מרבי צוות הישיבה... שיהיה מעורב בזה... כמובן כשה בכ"ף) וכן הלאה וכן הלאה... בקיצור: חלק דומיננטי ביותר בקבלה צריך להתמקד בתחזוקה!!! (צא ולמד מקו הצניעות... דקה אחת של חיזוק ועוד שלוש דקות של שמיעת סיפורים על מי שהתחזק ונושע... שלוש דקות של תחזוקה על דקה אחת של חיזוק!!! כן... זה נכון... אין ברירה... מה שבטוח: מי שחושב שהוא יקבל על עצמו קבלה וזה יסע לבד... על מי אתה בדיוק עובד?? מה פשר התמימות הזו?? צריך כבר עכשיו לחשוב על אמצעי תחזוקה לחיזוק! ושוב: משהו מעניין... לא יבש...)

עד כאן התעסקנו בנושא של תחזוקה... כעת ניגש לעוד רעיון לחיזוק:

יש נושא שכמעט ולא מדברים עליו... קוראים לזה: **התמרחות!!!** שים לב: לא התמחות אלא התמרחות... משהו יודע מה זה להתמרח?? שלא תדע... כי מי שיש לו טבע להתמרח זה נורא ואיום... מכחיד לומר: אבל אם תשים לב רוב החיים שלנו חולפים **בהתמרחות!!!** בדור שלנו בפרט שיש כ"כ הרבה במה להתמרח... אנחנו רוב הזמן מתמרחים... זה מזכיר לי את כדור הארץ... אם תשאל שאלה: מה יש בכדור הארץ? התשובה היא: שעקרונית בכדור הארץ יש מים ומים... כמעט רק מים... רק פה ושם...

יש איזה יבשת פה... יבשת שם... אבל בגגדול כדור הארץ זה מים... **אני חושב שאותה הגדרה גם כאן:** אם תשאל שאלה בדורנו: מה אנחנו עושים במשך היום??? התשובה היא: בגגדול אנחנו בעיקר מתמרחים... רק פה ושם... יש איזה יבשת פה יבשת שם... מידי פעם אנחנו עושים משהו עם עצמנו... אבל בגדול אנחנו מתמרחים...

מי שמבין על מה אני מדבר שימשיך לקרא... ומי שלא... אשרי חלקו... שיעצור כאן... **בא ניקח דוגמא הכי קלאסית מהיום יום:** מגיע ערב!!! מה אני אמור לעשות בערב הזה?? לאכול, ללמוד, קצת לפטפט, ולישון, אין בעיה... יוצאים לדרך... מגיע הערב... אני חוזר הביתה... כעת צריך לאכול... אבל רגע... מצאתי פה את העיתון... שקט במשך רבע שעה... פתאום חוזר ונעור... רגע... מה רציתי לעשות עכשיו... אאה... ארוחת ערב... נו... ארוחת ערב... ואז הגיע טלפון... רגע... פרשתי לשיחה... אחרי עשר דקות הסתיימה השיחה... ואז נזכרתי בארוחת ערב... נו... סו"ס נוטלים ידיים... אוכלים... גמרתי ארוחת ערב... סו"ס סימנתי וי... טוב... עכשיו צריך ללכת ללמוד... רגע... מה הולך להיות מזג אוויר מחר?? אני מתקשר למידע לכל... רגע... יש שם גם חדשות... עבר עשרים דקות... הוי... אני רוצה ללכת ללמוד... אבל איפה הכובע... בדרך לחפש את הכובע... שוד ושבר... עברתי ליד המחשב עם המייל הפתוח... נתקעתי שם עוד עשרים דקות... הוי... פתאום נזכרתי... אני בדרך ללמוד... אוהו... הנה הכובע... סו"ס הולכים ללמוד... אבל בדרך קבלתי צינתוק מהקו של הקהילה... כשהגעתי לבית המדרש כבר היה לי נייעס לדבר... סו"ס אני מתיישב... והנה שיחת השבוע... דווקא תוך שבע דקות סיימתי... ואז נשאר לי 25 דקות ללמוד... סיימתי עם פיהוק ענק וכעת הולכים לישון... דא עקא!!! שאני עייף!!! וכידוע: בנוגע לשינה יש כלל ברזל: צריך להיות עירני בשביל ללכת לישון!!! כי מי שעבר את השעה... והוא כבר באמת עייף... הוא כבר לא מוצא את הדרך למיטה... ואז העסק מתחיל להימרח אבל באמת להימרח!!! (ואם זה חורף ואתה יושב מול המפזר חום... אז בכלל אתה נכנס לסטטוס של המאובנים) ואז מתחיל טקס גירודי הרגלים וכל אחד עם ההתמרחות שלו... זה מתחיל לצייר מטוסים... וזה מקשיב לקו הפנימי של השכונה על המיטה למסירה ועל 3 מקומות נסיעה... ואז במשך שעה וחצי מדרדרים לכיוון של המיטה...

ומי שידע!!! התיאור הזה הוא חיוור!!! התיאור הזה עדיין!!! כי סו"ס כעת דברתי על אחד כזה שיש לו רק מייל בבית ואיזה עיתון משעמם שרובו פרסומות... אבל מי שיש לו חשיפה קצת יותר גדולה לעולם ויש לו ערמות קצת יותר מכובדות של עיתונים וקצת יותר צבעוניים... אין צורך בכל התיאורים שתיארת... זה לא צינתוק ולא לחפש את הכובע... זה פשוט לשבת ולהימרח ולהימרח... ולמרוח את הזמן עד אין קץ...

ואם כך, אז בא ניגש ישר ולעניין: אם יש קבלה מאוד דומיננטית שנדרשת מאיתנו בדחיפות לר"ה זה פשוט **להפסיק להימרח!!! די להתמרחות!!!** ואתה יודע מה... דבר ראשון להבין שיש פה בעיה!! דבר ראשון להציף את זה ולהפנים בכלל שיש לנו פה אויב שקט שנקרא התמרחות!!! ההתמרחות הזו אחראית

איך ר' עזריאל טאובר זצ"ל אמר לי?? אני לא קונה עיתונים כי אני איש עסקים אמריקאי!! אני עסוק מידי בשביל ההתמרחויות האלו...

אני רוצה שתבין: שנה שעברה בנתנה תוקף אמרנו מי יחיה ומי ימות וכולנו בכינו... התרגשנו... כל אחד חשב על עצמו... ה' יעזור שאני אחיה השנה... מי יודע... והנה ברוך ה'... אתה תזכה לעמוד שוב גם בר"ה הזה בריא ושלם ותוכל לציין בסיפוק שב"ה זכיתי לחיות השנה...

אבל סליחה... מי אמר שזה נקרא לחיות??? בן אדם שמרח את החיים שלו שנה שלימה? נראה לך שזה נקרא חיים?? בשביל זה אתה חי?

זה אולי לחיות... אבל לחיות בקיצור ימים!!!! למה בן אדם שמת בקיצור ימים כולם מצטערים... וכי למרוח כל יום כמה שעות זה לא קיצור ימים?

הגיע הזמן להפסיק לקצר את החיים!!!! לעצור את קיצור החיים... לצאת למלחמה עיקשת מול כל דבר שגורם לי להתמרח... החל מהתעסקויות בפוליטיקה שלא נוגעת אלי... וכלה בכל מיני חשיפות לתכנים שלא רלוונטים בשבילי... זה לא בשם הפאנטיות... אלא בשם החיים!!!! בשם קנאות על הוראת החיים!! אמור להיות לי יעוד בחיים...

עכשיו שלא תבין לא נכון... אל תפתח ציפיות יותר מידי גדולות...

אנחנו נמשיך להתמרח ולמרוח... סו"ס אנחנו בני אדם... אנחנו לא נשנה את המציאות... אבל לפחות למזער!!! למזער כמה שאפשר... יש להתמרח פה ושם... ויש להתמרח כמו גדיש... מירוח על כל הקופה... למרוח ערבים שלמים... בקרים שלמים... זה לא בא בחשבון!!! סו"ס הדבר המינימלי ביותר שנדרש מאיתנו זה להיות חפצים בחיים... אם אנחנו מתפללים זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים... ה' בסה"כ רוצה לשמוע שגם אנחנו חפצים בחיים... גם אנחנו משתדלים ולפחות מנסים לתפוס את הזמן שלנו... לגאול אותו מיד עושקו ואויביו...

אני יכול להגיד לך דבר אחד: שלפעמים הזמן עובר מהר ולפעמים הוא עובר לאט!!! ואחד מהסיבות לכך: כשאתה כבר שעתיים רוצה ללכת לישון וכבר שעתיים צריך ללכת לחנות הזמן לא זז... כי לישון זה שניה כמה דקות להירדם וכמה דקות להתעורר... אבל אם שעתיים עד שאתה ישן ושעתיים עד שאתה קם... הזמן לא זז... נברך את עצמנו: שהשנה הבאה תעבור ביעף... בגלל שנמצא אותה בעבודת ה' ובשליחותנו בעולם.

דיאטני... אבל אנא... תעשה את זה רשמית!!! שב ותאכל!! שלא כל ערגלית תהיה עוד איזה ביקור של פתיחת ארון לשרת עוד התמרחות בערב הארוך הזה... אדם שמתרגל להתמרח הוא מאבד את עולמו ולחנים...

זה מה שהקב"ה פונה לאדם הראשון ומצווה אותו:

תן דעתך!! אל תקלקל ותחריב את עולמי!!!! אתה קולט מה כתוב כאן?? תן דעתך!! תהיה מרוכז!! תהיה מעשי!! אחרת אתה מקלקל ומחריב את עולמי... בשביל לקלקל ולהחריב את עולמו של ה' לא צריך לקחת פטיש עשר קילו ולשבור... לא!! אין צורך!! מספיק שלא תתן דעתך... מספיק שתתמרח... זה כמו אמא עקרת בית... בשביל להפוך את הבית לבית מוזנח של ילדי רווחה רעבים ומוזנחים... בשביל זה היא לא צריכה להרביץ ולהתעלל בילדים... לא!! אין צורך... מספיק שהיא נמרכת ולא ממוקדת... זהו... זה מספיק להפוך את הבית... למשפחת רווחה!! צריך לדעת שעל אותו משקל: בשביל לקלקל ולהחריב את עולמו של ה'... לא צריך לעשות עבירות... מספיק לחלום... מספיק להיות מוסח כל הזמן לאלף ואחד נושאים אחרים... זה כבר מספיק בשביל להזניח את חובתו בעולמו ולקלקל ולהחריב את עולמו הרוחני...

יש כאלו שטוענים שכל יהודי חייב לשבת בכולל וללמוד כל היום!!!! ואני בקנאות טוען שלא! אבל מה כן??? יהודי חייב לנצל את הזמן... אין כזה דבר להתמרח... מי שמתמרח עובר על ביטול תורה... זה כן!!! האם זה אומר שאתה חייב לשבת וללמוד כל הזמן?? לא!! אבל אל תתמרח...

עכשיו תכל'ס... אין מפסיקים להתמרח?? שתי תשובות בדבר:

דבר ראשון: להתעצבן!!! להציף את זה על השלחן ולהבין שההתמרחות הורסת לנו את החיים... ברגע שנפנים את זה... חצי עבודה מאחורנו... כי תכל'ס... אנחנו לא אוהבים להתמרח... כשאנחנו מתמרחים זה מעצבן אותנו... אז תדאג להתעצבן קצת יותר... תתמקד מול האויב הזה...

זה דבר אחד... דבר שני: פשוט לסקל את ההתמרחויות מראש!! לדוגמא: אחת לכמה ימים אני מקבל צינתוק... אני חוזר אליו: שלום, הגעתם לקו הדיווחים, לקו העדכונים... כל החדשות וכל הסקופים... הקש 1... ואז יש כזה קול רציני כזה: להסרה מרשימת התפוצה הקש 9... ואני מקיש תשע!!!! האם תמיד אני מקיש תשע?? לא תמיד... לפעמים אני לא עומד בזה... אני מקשיב לו כמה דקות ואז אני מתעצבן שמרחתי לעצמי את הזמן... ואז אני מקיש תשע ואני יודע שחסכתי לעצמי עגמת נפש!! חסכתי לעצמי התמרחות... וכן הלאה וכן הלאה... ככה זה בפלאפון מול כל מיני קווים... ככה זה במייל מול כל מיני הודעות וכן הלאה... פשוט לראות את הנולד!! כשאתה נחשף לראשונה מול איזה קו וכדו'... תבין שכשאתה נפתח אליו... אתה כעת חופר קבר לזמן שלך... כל עיתון נוסף שאתה מכניס לבית והוא שוכב אצלך בסלון... פתחת לעצמך עוד אפיק התמרחות מול שלל משימות שמוטלות עליך... זה עניין שלך...

על הבזבז זמן הכי גדול שלנו ולחנים... שלא תבין: אין בעיה לדבר בפלאפון, וגם אין בעיה לקרא עיתון... מצידו גם אין בעיה לגרד את הרגלים... אבל שזה יהיה מתוחם!!! תחליט שאתה עושה את זה... תחליט שכעת צריך לדבר בפלאפון... שזה לא יהיה כל זה בדרך ל... שאני לא אמצא את עצמי כבר שעתיים בדרך למיטה!!! ותוך כדי נמרח ונמרח ונמרח...

אתה קולט?? יש כאלו שמדברים נגד האינטרנט שהוא שורף את הזמן... יש כאלו שמדברים על ביטול תורה... שאנשים לא מספיק קובעים עיתים לתורה... אבל עזוב... אני לא מדבר לא במעלת התורה ולא בגנות האינטרנט... אני מדבר עליך!!! תנסה להעביר לנגד עיניך איך נראה ערב שגרתי בחיים שלנו... כמה שעות אנחנו מבזבזים על התמרחויות!!!!

להתמרח זה עניין של ביטול תורה??? להתמרח זה עניין של אינטרנט??

להתמרח זה עניין של "כתבנו בספר החיים"!!! רבש"ע אנחנו רוצים חיים... בשביל מה?? בשביל שיהיה לכם עוד כמה שעות להתמרח??

הגיע הזמן שנבין שהחיים שלנו מתבזבזים... ועל כככולם!!!!

וזו תופעה שמתאפיינת בעיקר בדורנו... כי יש היום המון המון הסחות דעת... שיש להם מספיק תקציב בשביל לשרוף לי שעות ע"ג שעות מידי יום...

וכאן אחזור ואשן משפט שלא כולם יודעים אותו:

יש כאלו שחושבים שביטול תורה זה מי שיכול ללמוד באותה שעה ולא לומד!!!! אז זהו שלא!! תורה זו הוראת החיים שלנו!! התורה מורה לכל אחד ואחד מאיתנו מה לעשות עם החיים שלו... אין ליישם את רצון ה' בחיים... ואם יש יהודי שהוראת החיים שלו זה כעת ללכת ולעבוד לפרנסתו והוא משום מה מתמרח סתם ולא עושה את זה... זה ביטול תורה... לא בגלל שאם אתה כבר לא עובד אז לפחות תלמד... לא!! לא בגלל זה!! אלא בגלל שההלו... יש הוראת חיים!! ה' נתן לך חיים כי יש לך משימות בחיים!!!! (מה הם המשימות...? אתה יודע... ואם לא... אז נא להזהר!) מה... באמת נראה לך שה' השאיר אותך בחיים בשביל שתתמרח פה???

כל אחד מאיתנו צריך להכריז מלחמה על נטיית ההתמרחות האישית שלנו... כל אחד וההתמרחויות שלו... ואדרבה... זה לא אומר שמהיום אני מחליט שאני קודש קדשים... לא מתמרח... לא מדבר בטלפון... לא מפטפט... לא קורא עיתון... לא!! חלילה!! אדרבה... תעמוד מול הצרכים האלו ותן לעצמך אותם... תמשיך לדבר בפלאפון... תמשיך לקרא עיתון... אבל שזה לא גייע ממקום של התמרחות!! תבין: יש הבדל עצום בין אחד שמדבר כל יום 100 דקות בפלאפון כי הוא החליט שלדבר בפלא' זה אחד מהצרכים שלו וזה מעוגן בסדר יום שלו... לבין אחד שאת כל המאה דקות שהוא דיבר בפלאפון... הכל היה בדרך ל... ל... למשהו... בדרך לאכול והגיע שיחה... בדרך לישון ואז פלוני התקשר... בדרך להתפלל ואז הוא נתקע בשיחה... זה נקרא התמרחות!! שתבין: מצידו אין לי בעיה שתחסל כל יום חבילת ערגליות שלימה... אני לא

הדרמות שמסעירות את ירושלים בערב ראש השנה הנוכחי...

ימים הנוראים מתקרבים... והשנה יש התרגשות מיוחדת בירושלים... האמת היא שההתרגשות עדיין מאופקת!!! אף אחד לא רוצה לדבר על זה בקול... אבל ככל שנוקפים הימים אנשים לאט לאט מעזים לדבר על זה לפחות ברמז... מה קורה עם הכהן גדול? מה שלומם? הוא מרגיש טוב? אתה בטוח?? אתה בעצמך ראית אותו? כן!!! אני הבוקר הייתי בעזרה וראיתי אותו עם הציץ... עסקים כרגיל...

תקשיבו... זה מתחיל להיות מרגש... תבין: בעשרות שנים האחרונות לא זכור לנו כה"ג שהשלים את שנתו!!!! זה כבר נהיה תסריט קבוע... באמצע השנה הכה"ג מת... עורכים לו לוויה... הוא נקבר בחלקת הכהנים הגדולים... לצידו הכה"ג שמת בשנה שעברה שהוא גם נקבר לצידו הכה"ג מהשנה שלפניה... ואז כה"ג אחר מתמנה במקומו... ואז בדרך כלל מתחיל הנייאטס כמה כסף הוא שלם בשביל שיתנו לו את הכהונה הגדולה... ואז יש לכה"ג כמה חודשי חסד שאז הוא נכנס לעניינים עד יום כיפור... ואז אחרי יום כיפור זה עניין של זמן... זה יכול לקרות או בתחילת השנה או בסוף השנה... אבל תמיד זה קורה!!! פעם עוד קראו ללשכה של הכה"ג לשון חשיבות... לשכת בלווטי!!! אבל ממזמן שינו את השם... קוראים לזה לשכת פרהדרין- כלומר: לשכה של מילוי מקום!!! (כמו שבחידר יש רבה קבוע, ויש ממלא מקום... אז בלשכת הגזית שם יושבים הקבועים... ובלשכת הכה"ג... שם יושב הממלא מקום הזמני... עד שהוא יפנה את מקומו לבא בתור...)

ואילו השנה??? השנה משהו היסטורי קורה... עוד שבוע ראש השנה והכה"ג איתנו!!!! יש כאלו שמגיעים מיוחד לבדוק אם בטוח שזה הוא... האמת היא שמוקדם מידי לדבר... סו"ס יש עדיין זמן... אבל האיש משתנה לה מחריש... לדעת... לדעת האם החיך הזה הולך להתרחש מול עינינו או לא... ותחשוב על הכה"ג בעצמו... איזה מחשבות חולפות עליו בימים אלו!!! ובעזרת נשים תנסה לדמיין מה עובר על אשתו... מדובר בילדה בת שנים עשרה שנישאה אליו רק השנה (הוא היה אלמן... והיא מצידה הכינו אותה שזה נישואין לשעתם!!! וכעת היא מסיימת כל יום את ספר התהילים ומתפללת... ה' תשאיר לי את בעלי... שיזכה גם השנה להיכנס לפני ולפנים להקטיר קטורת...

עד כאן התרגשות אחת בירושלים... אבל חוץ מזה יש את ההתרגשות הכללית שהזכרתי בשבועות הקודמים אודות פרשת הקהל שככנולם מגיעים לירושלים... אנשים נשים וטף... **אבל חוץ מזה!!! השנה לשם שינוי יש עוד סערת רוחות בירושלים... אבל זו סערה בקנה מידה עולמי!!!** בימים אלו רועדים אמות הסיפים...

הסיפור מתחיל כבר לפני חצי שנה שהלל הזקן הנשיא העונותן שדעתו מעורבת עם הבריות... הגיעו אליו יותר מידי הרבה יהודים ובכו לפניו שאין להם מה לאכול!!!! הלל ניסה לברר... מה קרה השנה?? למה השנה יש מצוקה יותר מכל שנה?? ומהר מאוד התברר ש"קרבה שנת השבע שנת השמיטה"... ומי שאין לו כסף ורגיל לקחת הלוואות... פתאום העשירים עושים שרירים!!! מה אנשים... אני מכיר את הנפשות הפועלות... אני יודע שאין לו שום מקור הכנסה... ואני מאוד חושש שהוא לא יחזיר את הלוואה... אז מילא בשנה רגילה... ונניח שלא יהיה לו כעת כסף לשלם... אז בסיידר... אני אתן לו ארכה, ניתן לו עוד שלושה חודשים... ואז אם הוא עדיין לא ישלם לי... אז אני כבר אנעשה את השיקול שלי האם לתת לו עוד ארכה או שלגשת לבית דין... ואז מקסימום מקסימום!!! הכי גרוע... יום אחד אני אגיע לבית דין ואתבע אותו... וכמובן שאני מאוד מאוד לא רוצה להגיע למצב הזה... כי זה מאוד לא נעים... כי ברגע שאני אתבע אותו בבי"ד והוא יגיד שאין לו במה לפרוע... כעת מתחיל תהליך מאוד לא נעים... שנקרא "מסדרין לבעל חוב"... המשמעות היא שמגיע משאית הובלות ולוקחת את ככנולת תכולת הבית שלו לבית דין... ואז בי"ד עושים מיון!! מניחים לו מזון ליום, ומטה ושולחן וכלי אומנות... בקיצור: משאירים לו את הרהיטים המינימליים... ואת שאר הבית נותנים לי בחוב... נו... היית רוצה כזה דבר?? היית רוצה שיעבירו את תכולת הבית של חבר שלך לבית שלך בתור פריעת חוב?? אף אחד לא רוצה... זה מאוד מאוד לא נעים... אבל לכה"ג בתור מפלט אחרון אני יכול להרגיע את עצמי... שבמקרה הגרוע מכל... קיימת אופציה של הוצאה לפועל שיום אחד מישהו ידון דיני וידאג לפרוע לי את החובות... אבל שוב... אני לרגע לא לוקח את זה כאופציה!! אני אנעשה שמיניות באויר ואחכה ואמתין בסבלנות כדי שחצ'ל ישלם לי בצורה מכובדת... בלי שאצטרך להתעטף בבגד...

כל זה בשנה רגילה... אבל השנה ? ! ? השנה יש לוח זמנים קצר!!! השנה אין לי את הלוקסוס לחכות לו שיחזיר... וממילא אם חצ'קל לווה ממני כעת... המשמעות היא שאם הוא לא מחזיר... או שאני חולם עד ר"ה... ואז משמט אני והוא פטור מדינא להחזיר לי את החוב... או שאני אכנס ללחץ... ואני לא אמתין יותר... ואני מיד אפעיל מיד את ההוצאה לפועל המדוברת... ועל זה אני לא מסוגל לחשוב!!!! אני לא מסוגל לחשוב שהכסאות כתר והסכומים של פסח של חצ'קל הולכים לשכב אצלי בבית... לא!! אני לא מסוגל!!!!

ולכן החלטתי שלא להלוות בכלל... זה היה הנימוק של ר' מוטי למה הוא לא מלווה בשנת השמיטה... אבל ר' יענקלה... הוא כבר מלווה שנים רבות... הוא כבר הספיק לפגוש גם כמה נוכחים שלוו ממנו בשטר ופתאום הם כפרו וטענו שמזויף ופרעו ואל תשאל... וב"ה בסוף הוא הצליח להוציא כסף מכולם... ממילא ר' יענקלה בדרך כלל לא נרתע!!!! הוא מכיר את התהליך המייגע היטב... והוא בדרך כלל ערוך להתפתחויות... דא עקא שהתהליך הזה אורך זמן!!! בי"ד קוראים ללווה ואז הוא טוען מזויף הוא... ואז בי"ד נותנים לו שני חמישי ושני כדי להוכיח את זה... ואז כצפוי הוא לא בא... (כן) ר' יענקלה מכיר היטב את התהליך (ואז בי"ד מנדין אותו לשלושה חודשים- תשעים יום!! ואז סו"ס כותבין לו אדרכתא על נכסיו... דהיינו אישור הוצאה לפועל לגבות מהקרקעות שלו... וגם אז הוא יכול לשווק זמן... אם נניח הוא פתאום נעלם וכו'...

בקיצור: ר' יענקלה דווקא לא נרתע מכל התהליך הזה... יש לו את הסבלנות לנהל מאבק עיקש ועקבי מול אלו שלא מחזירים חובות... אבל זה אורך זמן!! כל דבר כזה אורך זמן!!!! וברגע שמגיע סוף שנת השמיטה... כאן ר' יענקלה באמת נכנס ללחץ... כי גביית מלווה זה לא דבר שעובד עם לחץ... (גם מי שלא לחץ מהתהליך הזה... אם תעמיד אותו מול לוח זמנים קצר... כאן הוא כבר כן ילחץ...)

וכתוצאה מזה גם מוטקה וגם ר' יענקלה שני בעלי הגמחים הגדולים בירושלים... מאז חודש שבט הם כבר לא נותנים שום הלוואה!!!! הם מפחדים שאנשים לא יחזירו ואז שביעית תשמט והם יפסידו את הכסף... הלל הזקן ראה את זה ומצד אחד הוא הבין אותם!!! הוא הכיר את הנפשות הפועלות וידע שיש מקום לחשש שלהם... אבל תכלס... סו"ס כתוב בתורה "השומר לך פן יהיה דבר עם לבבך בלעל... ורעה עינך באחין האביון ולא תתן לו..." יש פה יהודים שמתחננים להלוואות והדלת נעולה... אין ברירה!!!! הלל הזקן כינס את לשכת הגזית ועמדו למנין ויצאה תקנה מהפכנית!!!! פרוזבול!!!! הלל הזקן קרא לר' מוטקה ור' יענקלה... תפתחו בחזרה את גמ"ח ההלוואות... תהיו רגועים... בסוף שנת השמיטה אתם פשוט תכתבו פרוזבול... תעבירו לנו את כל השטרות... ומאז אתם מציידים באמת משמטים... ואנחנו בי"ד נגבה במקומכם מדין הפקר בית דין הפקר... זהו... מאותו יום ואילך שוב נפתחו שערי ההלוואות... שוב כל ענין עמך זכו לקבל הלוואות בפריסה נוחה וכל העם הזה על מקומו יבא בשלום... אבל הלוואות!!! מה זה פרוזבול... מה הגדרים... איך זה עובד... כל זה מחכה לנו בשיעורי חול המועד בירושלים... הולך להיות פה הרבה עקשען והרבה חידושים... עוד אלפי שנים ידברו על התקנה המופלאה הזו שנתקנה בשמיטה זו.

טיפ קטן לימים אלו, ימי הרחמים

והסליחות...

בבין הזמנים כידוע יוצאים לטיולים... רוצים ליהנות... בשנים האחרונות מישוה לימוד אותי פרק חשוב בטיולים... יש כאלו שמסמנים מטרות: אני רוצה להגיע לנחל הקיבוצים... אי שם בבית שאן... ושם אל תשאל... שם אתה מושכשך את הרגלים במים ואתה נהנה עד לב השמים... אבל בשביל זה ? ? ? אוהו... מה לא עושים בשביל זה... יוצאים מוקדם מבני ברק... נסחבים בחום... נוסעים שעות... סובלים... יום שלם מתרוצצים... מתעצבנים... ואז סו"ס אתה מגיע למקום... וגם אז צריך ללכת כברת דרך... יש מסלול הליכה של כמה קילומטרים... אבל מה לא עושים לזכות ב"רב טוב הצפון לצדיקים"... והולכים וסובלים וסובלים עד שסו"ס כמה דקות לפני השקיעה אתה מגיע לשם שכשכבר יצא לך כל האויר מהמפרשים... אתה כבר עצבני... ורוצה רק לחזור הביתה... אבל כבר אין לך ברירה... אתה חייב להכניס את הרגלים למים כדי לקיים דינא דאטרקציה... ואז אתה עושה כמה קפיצות ראש בשביל לפצות את הסבל הגדול... והיידע... הביתה...

ככה פחות או יותר היו נראים הטיולים שלי... מסכת תלאות וסבל והכל בשביל כמה דקות של אטרקציה... עד!!!! עד שמישהו חכם הסביר לי: אדוני היקר... אם ככה זה נראה עדיף שתשאר בבית... החכמה הגדולה זה להפוך כל רגע לחוויה... אתה יושב עם בני המשפחה בהמתנה לאוטובוס... שאז יהיה טקס האיגואים... חוויה בפני עצמה... ואח"כ בנסיעה עצמה גם תיהנה... תהפוך את הנסיעה עצמה לחוויה... ואז במסלול שעד הנקיע... גם מזה תעשה חוויה... אם אתה יודע לחוות כל שלב מוטב... אם לא... אם אתה סובל שמונה שעות בשביל להיות עשר דקות תשאר בבית... עד כאן הליכות אטרקציה בבין הזמנים... אז זהו!!! שיש משהו מאוד דומה בימי הרחמים והסליחות...

יש כביכול כמה "אטרקציות" עיקריות שסביבם אנחנו מתמקדים בימי הרחמים והסליחות... והשאלה מה עושים מעבר לזה... לדוגמא: פעם רק היה מתקרב שבת שלפני הסליחות... הייתי נכנס לעבודת הכנה... הייתי מתכוון לסליחות!!!! בסליחות אני אקרע את השמים... ועד אז אני מתכוון... אני מתכנן לסוע לקברי צדיקים בעוד יומיים ועד אז אני מתכוון... כל הנסיעה אני מתכוון לתפילה... מגיע ר"ה אני מתכוון לשחרית... בשחרית אני מתכוון לתקיעת שופר וכו' וכו'...

עזוב!!! אנחנו נמצאים כעת בימי הרחמים והסליחות... כל ברכה... כל פסוק שאתה מזכיר בתפילה... אם זה בפסוק ו' ואם זה קטע ביוצר אור... כאן ועכשיו תתפלל!!!! כאן ועכשיו תבצע את מלכות שמים!!! אל תתכוון... אל תבנה על איזה מעמד מסוים שיש... שם אני אחזור בתשובה... שם אכין... שם אתפלל... עזוב!! כאן ועכשיו... המלכת ה' הכי אמיתית היא כאן ועכשיו!!! מה ה' רוצה ממני... והכי הכי מה' לא רוצה ממני... ללמוד לפגוש את הרבש"ע בכל סיטואציה... לקבל אותו באהבה בכל סיטואציה הכי קטנה שהוא לא עמד בציפיות שלי... ולהמליך אותו בכל פסוק בתהילים ובכל רגע נתון... אל תעשה את הטעות הזו!! אל תהיה עסוק בחתירה לאיזה דרמה... אל תתכן איזה מעמד מאוד דרמטי ששם אני אתבונן בהדרי לבי ואסיק מסקנות... במקום לתכנן תכניות תעצור כאן... כאן ועכשיו ותתפלל... תבקש... תבקש סליחה... לא לחינם רבינו יונה אומר להתוודות כל יום לפני האוכל... כי הרי בשביל מה אתה אוכל?? בשביל שיהיה לי כח לעבוד את ה'... יש לך תכניות איסטרטגיות... עזוב עזוב!!!! מה שבטוח בטוח... כעת ועכשיו תתוודה ותחזור בתשובה... מה יהיה אחרי האוכל?? האם תעשה משהו עם עצמך או לא?? לא יודע... העיקר מה שעשית עשית... אנחנו צריכים ללמוד להוציא מכל רגע את המירב והמיטב... עצה טובה למי שסובל מהטעות הזו...

